

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

7. prop[r]ietate potentiæ generantis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

Nec prius generans quàm volens genuit Filium. Volens, enim genuit sicut potens, & bonus, & sapiens genuit. Dicamus ergo quòd Pater sicut sapiens, ita volens genuit filium, sed nō voluntate aut accidēte. Quē sensum aperit Aug. ad Eph. nunquam filium vt esset præcessit paterna voluntas. Ille quidem natura filius est.

DE PROPRIETATE POTENTIAE generantis.

DISTINCT. Septimæ
CAP. Primum.

Potentia generandi non dicit quid.

De comparatione potentia generandi ad personam.

S Olet quæri à quibusdam vtrū Pater potuerit vel voluerit generare filium. Si enim potuit, inquirunt, vel voluit generare filium, ergo potuit aliquid & voluit, quod nec voluit nec potuit filius. Nam Filius nec potuit nec voluit generare filium.

Cui versutiæ facilè respondemus: distinguenda est enim intelligentia propositi verbi, scilicet posse vel velle gignere filium: & posse vel velle aliquid. Neque enim generatio filij aliquid eorum est, quæ subiecta sunt diuinæ potentia & voluntati. Nec est aliquid inter omnia vel de omnibus, sed super omnia & ante omnia. Non enim antè voluit vel potuit quàm genuit, sicut nec antè fuit quàm genuit, quia ab æterno fuit, & ab

æterno genuit. Ex simili quoque hoc videre possumus. Pater enim potest esse Pater, & vult esse Pater: Filius autem nō potest nec vult esse Pater. Ergo Pater potest vel vult esse aliquid, quod non potest vel vult esse Filius. Non sequitur, quia esse patrem nō est esse aliquid: sed potest esse ad aliquid.

C A P. Secundum. Filius non est impotens ad generandum.

Sed vehementer nos mouet quod Aug. ait in libr. contra Maximum, qui asserbat Patrem potētiorē filio, eo quod filium genuit deum, creatorem, filius autem non. Dicebatque Patrem potuisse non gignere filium, & ideo potentiorē filio. Ad quod respondens Aug. videtur dicere, quod filius etiam potuit gignere, volens ostendere Patrem non esse potentiorē filio: sed non oportuit. Quare autem non oportuit subdit, dicens, Immoderata enim esset diuina generatio, si genitus filius nepotem gigneret Patri: quia & ipse nepos nisi auo suo pronepotem gigneret, secundum vestram mirabilem sapientiam impotens diceretur, &c.

Obiectio.

Hoc videtur quibusdam stare non posset: scil. quod filius potuerit gignere. Si enim potuit gignere, potuit esse Pa-

ter: & si potuit esse Pater, vel sui, vel Patris, vel Spiritus sancti, vel alicuius alius. Sed non alius, quia nullus alius semper fuit: nec Patris, qui est ingenuus: nec sui, quia nulla res seipsam gignit: nec Spiritus sancti, quia nasci non potuit. aliàs potuit esse filius, & ita mutabilis esse potuit.

Dilutio.

Verba itaque Aug. sic intelligi possunt: Non enim non potuit, sed non oportuit, id est non ex impotentia sui fuit, quòd Filius non genuit, sed ei non còueniebat: sicut Deus Filius non est Deus Pater: nec tamen hoc ex impotentia sui est. Nam & Pater similiter non est Filius: nec hoc est ex impotentia Patris: nam Pater proprietate generationis Pater est, qua oportet eum non esse Filium: & Filius proprietate Filius est, qua oportet eum non esse Patrem.

CAP. Tertium. Pater est potens gignere potentia quæ est in Filio.

AD quod dicimus, quia Pater non est potens nisi natura: eius enim potentia natura est & essentia: ideo eandem potentiam habet penitus Filius quàm Pater, qua Pater potuit gignere & Filius gigni.

Itaque cùm dicitur, Filius habet potentiam quam habet Pater, dupliciter intelligi

potest. Primò quòd habeat eandem potentiam generandi, quam & Pater, qua Pater potens est ad generandum, id est vt genuerit, vel vt generet. Et sic non est verum. Vel Potètia generandi digni vel genitus esse. Sicut Pater potentiam habet, qua potuit gignere vel genuisse. Et sic verum est. Et sic eadem est potentia Patris, qua potest esse Pater, & Filij, qua potest esse Filius: sicut eadem est voluntas, qua Pater vult esse Pater & non Filius, & Filius vult esse Filius & non Pater. Et eadè est voluntas Filij, qua vult esse genitus, & Patrem genuisse, & Patris, qua vult esse genitor, & Filium genitum esse.

DE VERITATE, IMMUTABILITATE, & simplicitate essentiaè diuinæ.

D I S T I N C T. Octauæ
C A P. Primum.

Deus verè habet essentiam.

68. a.
folio 40. b. 41. a. 43. a.
6. 44. a. b. 62. a.

Cap. 2. **E** St itaque Deus (vt ait August. 9. lib. de De proprie Trinit.) sine dubitatione substantia, vel si melius hoc appellatur essentia, quam Græci Vsiam vocant. Sicut enim ab eo quod est sapere, dicta est sapientia, & ab eo quod est scire, dicta est scientia: Ita ab eo quod est esse, dicta est essentia. Et quis magis est quàm ille qui dixit famulo suo, Ego sum qui sum?

C